

“Cal humanitzar el futbol”

Jaume Roura (Vilassar de Mar, 1947) presideix la Federació Catalana de Futbol. Li costa parlar de la corrupció al món del futbol, tot i que sí admet que cal un canvi per evitar que els diners ofeguin el romanticisme esportiu.

TINA BACQUÉ

“Els diners de les televisions han provocat un desgavell que ha perjudicat el futbol.”

Quina opinió li mereix la polèmica sorgida al si de la FIFA, on s'ha acusat Blatter de malversació de fons?

—És un tema que s'ha de viure des de dins per poder opinar. És un assumpte molt delicat que coneixeran prou bé les persones de la comissió executiva de la FIFA. Nosaltres, com a federació catalana no som dins aquesta comissió i per tant tot plegat ho contemplem des de la distància. Ara bé, sí que li puc dir una cosa: el senyor Àngel María Villar, president de la Federació Espanyola, m'ha comentat que hi ha hagut un tracte molt injust cap a la persona de Blatter.

—En tot cas, estarà d'acord que no és bo per al futbol que, una vegada més, la paraula corrupció hagi aparegut en el món d'aquest esport?

—És clar que no, però penso que les coses s'han explicat sense saber massa de què es parlava. Cal documentar-se bé abans de pronunciar-se i no acusar ningú fins que no es pugui demostrar. No hi ha hagut corrupció a la FIFA, el que passa que ha sorgit una greu polèmica interna arran de la fallida d'una empresa molt important que gestionava els drets d'imatge de les competicions organitzades per la FIFA. El rebombori ha estat excessiu.

—Cal fer un gir al món del futbol?

—Sí, en tot el món del futbol. Els valors de macroeconomia que afecten el futbol són desproporcionats, estan fora de lloc i ens estan trasbalsant. Cal replantejar la situació perquè no sé on anirem a parar.

—La televisió en té la culpa, d'aquest gir cap a l'histerisme que viu el futbol?

—De les plataformes televisives, sí. Els diners que han pagat han provocat un desgavell econòmic que no ha re-

vertit en benefici del futbol en general, sinó només dels esportistes d'elit. Cal humanitzar novament el futbol, recuperar alguns valors que s'han perdut. Cal ser més solidaris amb els milers de clubs modestos.

—A Catalunya, però, tenim una bona representació de les grans diferències entre un club superprofessionalitzat —el Barça— i els milers de clubs modestos. El Barça s'ha menjat el futbol català?

—Tots sabem què és el FC Barcelona, ja no sols en futbol, sinó també en altres esports. És cert que el Barça va fer una aportació molt important a Catalunya durant molts anys, però com a president de la Federació Catalana reconec que la seva grandesa potser limita l'actuació d'altres clubs. El meu anhel seria que hi hagués sis clubs catalans en el futbol professional [Primera i Segona Divisió].

—I com tenim la selecció catalana de futbol?

—La Federació Catalana treballa de valent perquè la nostra voluntat oficial és que sigui una realitat el fet que Catalunya pugui competir de manera oficial amb altres seleccions. La nostra voluntat està molt clara, com també la del públic català, que el passat 18 de maig va omplir el Camp Nou per veure la seva selecció contra Brasil. Allò va ser un espectacle sa, pur, espontani, reflex de la voluntat col·lectiva.

—I què en diu, des de Madrid, el seu amic Villar, president de l'Espanyola?

—Villar ha de fer el paper que li toca fer. És lícit que defensi les seves competències i nosaltres defensem el nostre futbol, el català. Però sempre hi ha hagut una bona entesa entre ambdues federacions.

Jordi Finestres